

עת"א 47972/02/22 - מוחמד חלאיילה נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 47972-02-22 ח'לאיילי(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
עותר	מוחמד חלאיילה (אסיר)
נגד	שירות בתי הסוהר
משיב	

פסק דין

- העותר, אסיר עולם שעונשו נקצב ל-30 שנה מהם ריצה כ-19 שנים עד כה, עותר נגד החלטת המשיב שלא לאשר את בקשתו להסיר אחד משני ערבים כתנאי ליציאתו לחופשה.
- העותר נמצא באגף שיקום ויוצא לחופשות משנת 2019. עד כה יצא ל-7 חופשות. האסיר נמצא בשיקום קבוצתי ויוצא מן הכלא לעבודה בקבוצה בליווי אזרחי.
- ביולי 2021 ביקש העותר להסיר ערב מבין שלושה ערבים שנקבעו כתנאי לחופשותיו. בספטמבר 2021 החליטה הוועדה לקבל את בקשתו ולאחר מכן הוא יצא לשתי חופשות לפי תנאי זה (של שני ערבים). בדצמבר 2021 ביקש העותר להסיר ערב מבין שני הערבים שנקבעו בספטמבר 2021, כאמור. בחוות דעת כללית מיום 20.12.21 שהוצגה בתשובת המשיב נכתב שלעמדת קמ"ן ועו"ס "אין מניעה" להיעתר לבקשה, ושעמדת בית הסוהר היא כי "אין מניעה להוריד ערב צמוד אחד משניים". ביום 31.1.22 החליטה ועדת קטגוריות שלא לאשר את הבקשה "נוכח הזמן הקצר שחלף מהוועדה הקודמת, מיעוט החופשות ויתרת המאסר הארוכה".
- ב"כ העותר טענה בדיון שלא מתקיימים התנאים הקבועים בפקודת הנציבות 04.40.00 "חופשות אסירים", פרק א' סע' ט"ו (להלן: "הפקודה") בפרט טענה שעמדת בית הסוהר שלפיה אין מניעה להיעתר לבקשה, מלמדת שההחלטה בוועדת הקטגוריות לא התקבלה פה אחד, כנדרש בסעיף ט"ו(3), ועל כן התקבלה בניגוד לפקודה. עוד טענה ב"כ העותר שלא נדרש תנאי סף של כמות חופשות מינימלית, ושמטבע הדברים לאסירי עולם יתרת מאסר ארוכה ועל כן אין המדובר בנתון שיש ליתן לו משקל בהחלטה. כן טענה - והדבר לא היה במחלוקת - שאין מידע מודיעיני שמצדיק כשלעצמו שלא להיעתר לבקשה.
- במהלך הדיון, ולאחר שהצטרף לדיון נציג שב"ס עו"ד כליפה, הובהר שעמדת שב"ס בוועדת הקטגוריות מוצגת על ידי נציג המחוז ולא נציג בית הסוהר. לאחר שהתייעץ עם נציגת אמ"ן קמב"ס מהמשטרה, הבהיר

ב"כ המשיב שעמדת בית הסוהר אינה מחייבת את נציג שב"ס, ושמהחלטה (היא חוות הדעת של ועדת קטגוריות), יש ללמוד שהיא התקבלה פה אחד. לכן, לדבריו, ההחלטה התקבלה לפי הוראות הפקודה, והנימוקים של הזמן הקצר שחלף בין ההקלה הקודמת לבקשה הנוכחית, מיעוט חופשות לפי התנאי החדש, ויתרת המאסר הם נימוקים סבירים שאין להתערב בהם.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בחומר שבפני לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ העותר שחוות הדעת של גורמי בית הסוהר מלמדת על חילוקי דעות עם המשטרה ואין כל ראיה הסותרת זאת. החלטת וועדת הקטגוריות מתקבלת על פי עמדת שב"ס המובאת על ידי נציג המחוז ועמדת המשטרה. אכן, בפני הוועדה עמדה עמדת בית הסוהר שלא מצאה מניעה להיעתר לבקשה, אולם חוות דעת זו היא רק אחד השיקולים שעליה לשקול. שיקול חשוב - אך לא מכריע. על כן לא הוכח בפני שהחלטת ועדת הקטגוריות התקבלה בניגוד לפקודה כנטען.
6. הלכה היא כי לא בנקל יתערב בית המשפט בהחלטת ועדת קטגוריות באשר ליציאה לחופשה, אלא במקרה שבו ההחלטה חורגת במידה בולטת מאמות המידה של שיקול דעת סביר (רע"ב 3492/19 אליהו נ' שירות בתי הסוהר (26.5.2019); רע"ב 7202/13 אבו גאנם נ' שירות בתי הסוהר (5.3.2015)).
7. ובענייננו, נימוקי ההחלטה מצביעים על כך כי הוועדה הפעילה את שיקול דעתה כמתחייב וההחלטה אינה לוקה בחוסר סבירות. זאת בשים לב לכך כי המדובר בעותר אשר יתרת מאסרו ארוכה, הבקשה דן הוגשה בדצמבר 21, אך כשלושה חודשים לאחר שהתקבלה בקשה קודמת של העותר להסיר ערב, ולאחר שהעותר יצא לשתי חופשות בלבד וטרם היה סיפק לבחון את עמידתו בתנאים שהוקלו.
8. לנוכח דברים אלה, העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, בהעדר הצדדים.